

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Salpix

1885-01-19

þÿ £ ¬ » À ¹ 3 ³/₄ - ± Á . 4 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10118>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΚΑΤΥΡΕΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑ.

ΕΤΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. 47

Συνδρομή υποχρεωτική έτησια προπληρωτέα εν Κύπρω Σελ. 8. Έν τῷ ἔξωτερικῷ Σελ. 12.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπὴν.

Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δεῖν νὰ διευθύνεται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμεσό.

Editor S. HOUREMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοὶ προξενεὶ ἐντροπὴν, διότι γρήγορα ἡ ἀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

19, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1885.

ΤΟ ΠΕΡΔΙΚΟΠΑΝΝΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ.

Κυρά Αγγλίκα.

Συγχώρησόν μοι ἂν θέλῃς, καὶ ἡ εὐγένεια ἀπαιτεῖ νὰ θελῃς, καὶ ἂν δὲν θέλῃς ἀδιάφορον, νὰ μὴ πιστεύω πλέον μ' ὄσας φωνὰς καὶ ἂν βάλῃς εἰς τὸ ἔξῃς ἐναντίον πάσης βαρβάρου διαχειρίσεως, ἢ διοικήσεως, ἢ Κυβερνήσεως, μ' ὄσας προστασίας καὶ ἂν κάμῃς διὰ λόγων μόνον πρὸς λαοὺς δούλους, μ' ὄσας διαμαρτυρίας καὶ παρατηρήσεις ἂν ἐνεργήσῃς ἐναντίον καταχρήσεων ὑπαλλήλων βαρβάρου Κυβερνήσεως, ὅτι πράγματι μεριμνᾷς διὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας λαοὺς, καὶ ὅτι αἱ φωναὶ σου πρὸς τοῦτο εἶνε εὐλογηταί. "Ὅχι! ὄλος ὁ ὄρυθος, τὸν ὅποιον κάμνεις εἰς τοιαύτας περιστάσεις, γίνεται χάριν σκοπῶν μεγάλων, χάριν ἰδιοτελείας, χάριν συμφερόντων, καὶ τίποτε παρὰ ἄνω.

Οἱ κυνηγοὶ τῆς Κύπρου συνειθίζον κάποτε, διὰ νὰ κυνηγήσουν περισσότερα περδίκια, νὰ στήνουν τεντωμένον ἐπάνω εἰς δύο ξύλα ἐν εἶδος παννίου φέροντος σταυροειδῶς γραμμὰς μαύρας καὶ λευκὰς μόνον, τὸ ὅποιον κινουὺν ἐπίτηδες ἀπέναντι ἀγέλης περδίκων, ἡ δὲ κίνησις αὕτη προξενεὶ ὡς ἐκ τῶν σταυροειδῶν γραμμῶν ἐν εἶδος ἡλεκτρισμοῦ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν περδίκων αἱ ὅποια ἕστανται ἀσχυροδραμικτὴ βλέπουσαι τὸ παννί, τὸ ὅποιον ὁ κυνηγὸς κρατῶν ὀπισθεν καὶ κινῶν αὐτὸ πλησιάζει βαθμηδὸν εἰς αὐτὰς, καὶ οὕτω δι' ὁπῆς ἦν ἔχει ἐν τῷ μέ-

σῳ τὸ παννί, πυροβολεῖ κατ' αὐτῶν καὶ τὰς φονεύει· τί ξεύρουσι αἱ πτωχὰὶ πέρδικες τί ἔχει ἴσως ἀπὸ τὸ παννί· τὸ παννὶ τοῦτο τὸ ὀνομάζομεν «περδικοπάννι» καὶ ὑφαίνεται εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐννοεῖται, καὶ μαλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν· μήπως νομίσης ὅτι τὸ ὑφαίνουσι ἐδῶ καὶ προσθέσης καὶ διὰ τοῦτο ἰδιαιτέρον φόρον. Λοιπὸν εἰς τὸ προκείμενον:

Αὕτη ἡ μέριμνα τὴν ὅποιαν προσπαθεῖς νὰ δεῖξῃς ὑπὲρ τῶν λαῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι στεναρίζουν ὑπὸ ζυγὸν βαρβαρικὸν καὶ ἐκεῖνος ὄλος ὁ ὑπὲρ αὐτῶν, ἔθνη, θόρυθος, εἶνε τὸ περδικοπάννι τὸ ὅποιον ἐντέχνως σείεις· ὁ δυστυχὴς λαὸς ὁ καταπεπονημένος ὑπὸ τὸ δυσβάκτακτον βάρος τοῦ τυραννικοῦ ζυγοῦ εἶνε αἱ πέρδικες· ἡ συμπάθεια τὴν ὅποιαν αὐτὸς αισθάνεται πρὸς σέ, ἡ ὅποια τόσο ἐυγενῶς καὶ αὐτόκλητος παρουσιάσῃς προτῆτις τοῦ, εἶνε ἡ ἡλεκτρισμαὶς ὁ ὅποιος σύρει πρὸς τὸ παννὶ τὰ βλέμματα τῶν περδίκων· τὴν τρύπαν, τὸν κυνηγὸν καὶ τὸ πυρόβολον σκέψου τα σὺ ποῖα εἶνε, καὶ ἂν δὲν τὰ εὕρῃς, ἐρώτα με καὶ δὲν θ' ἀργήσω νὰ σοὶ εἶπω δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν ὧν περιβέβλημαι, ὅτι κυνηγὸς εἶσαι σὺ, ἂν εὐρεσθῆσαι, πυρόβολον ἢ ἀναληγῆσαι πρὸς τὴν καταστροφὴν τοῦ λαοῦ, καὶ τρύπα δι' ἧς τὸ αἷμα τοῦ λαοῦ διέρχεται, οἱ ὄρακόντειοι φόροι. Ποῦ νὰ ξεύρουσι οἱ δυστυχεῖς λαοὶ τί ὑπάρχει ὀπισθεν τοῦ περδικοπαννίου.

Ἡ τρύπα ὅμως τοῦ περδικοπαννίου εἶνε διὰ κάθε λαὸν ἐνὸς εἶδους· ἡ δική μας τρύπα εἶνε αἱ 95 χιλ. λίρ. τὰς ὅποιας

κατ' ἔτος ἀναλήγτως εἰσπράττεις χάριν βαρβάρου δεσπότη τοῦ ὀποῦ τὰς βαρβαρότητας καὶ τὰς αὐθαιρεσίας σὺ πρώτη παρουσιάσῃς ἐκάστοτε νὰ κατακρίνης. Ὁ λαὸς φωνάζει κλείσε τὴν τρύπαν ἐκείνην καὶ κατὰ τὰ λοιπὰ θὰ πάμεν καλά, ὠραία, ἀγαθὰ, ἀλλὰ σὺ πολὺ καλὰ ξεύρεις, ὅτι ἔταν τρύπα δὲν ὑπάρχει τότε εἶνε καὶ τὸ περδικοπάννι περιττὸν καὶ αἱ πέρδικες θὰ πετάσουν, καὶ τότε...

Σκέψου καλῶς αὐτὴν τὴν παρομοίωσιν καὶ ἂν δὲν τὴν εὕρῃς καλῶς ἐφαρμοζομένην, ἰδοὺ ἄλλην εἰκόνα πιστοτέραν, ζωηροτέραν, ἀληθεσιέστεραν, τὴν ὅποιαν ἀναγράφω χάριν σοῦ πρώτον καὶ χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μου δεύτερον [ἐκ τῆς καλῆς συναδέλφου «Φωνῆς τῆς Κύπρου» τῆς ὅποιας ὁ περισπούδαστος Συντάκτης ὁσάκις θελήσῃ νὰ λατρεύσῃ τῇ ἀγαπητῇ αὐτῷ Μούσῃ συγκινεὶ καρδίας καὶ ἡλεκτριζεὶ νεῦρα.

Ζητεῖτέ μου, φίλοι, τῆς λύρας καὶ πάλιν τὰς ἤδη ἀργούσας νὰ κρούσω χορδὰς·
Ἐγὼ ἐπεθύμουν εἰς ὑπνοῦ ἀγκάλην
Ν' ἀφήσω τὴν Μοῦσαν· πρὸς μέλους φθάς,

Πατρὶς εὐτυχῆς παρομοίωσιν καὶ καρδία.
Ἄλλ' ἔστω ὦ φίλοι, θὰ ἦμ' εὐτυχῆς,
Πρὸς ἔργα γενναῖ' ἀσθενῆς μελωδία
Ἐὰν ἀναστήσῃ ψυχὰς ἀπαθείς.

Σὺ ἤλπιδες, Μοῦσα, τὴν φίλην Πατριδα
Ἡμέραν τινὰ εὐτυχῆ νὰ ἴδῃς
Ἰπὸ ἰσχυρῆς βασιλίδος κίβδα.
Μὴ εἶνε ἀπάτη κ' ἐλπίδες ψευδεῖς;

Ἄθλια καὶ δούλη ὡς πρὶν πενητεύει
Ἐνῶ τὸν ζυγὸν τῆς τὸν πρῶτον κρατεῖ,
Εἰς ἄλλου κυρίου ὀρέξεις δουλεύει
Κ' εἰς χεῖλος ὀλέθρου τὸν πόδα πατεῖ.

Πρὸς τί τ' Ἄρμωστειά κ' ὑψέροφιοι δόμοι,
Σημαία μεγάλη καὶ δόξα πολλή,
Μικρὰ σημασία; ἐξίτηλοι νόμοι
Δ' οὓς δουλωμένη τυρβάζει Βουλὴ;

Ἐνῶ ὑπ' αὐτὸ τῆς Ἀγγλίας τὸ βλέμμα
Ὁ Τούρκος κρατεῖ τὴν πατρίδα βυρᾶν
Καὶ μέχρι σταγόνος βυζάνει τὸ αἷμα;
Οὐδεὶς εὐλογεῖ εὐμοιρίαν σκληρὴν!

Ἀγέρωχοι Ἄγγλοι μὴ λέγετε δώρων
Ὅτ' εἴθε μεγάλων ἡμῖν κομισταί,
Δὲν εἴθε ἢ ρέκται εἰσπράκτορες φόρων
Τοῦ Τούρκου, καὶ μόνον αὐτοῦ λυγισταί.

Ὡ; ἐμμισθ' οἰκέται τὸ θυμὸν κρατεῖτε
Κ' ἐκεῖνος τῶν σπλάγχχνων τὸ αἷμα ροφᾷ.
Πρὸς αὐξήσιν πόρων μαγκίως πονεῖτε,
Γελῶν τοὺς καρπούς καὶ συνάγων τρυφᾷ.

Σᾶς θέλομεν, ναί, δικαστὰς, κυβερνήτας,
Πρὸς μέλλοντος βίου ἐλπίδας χρυσᾶς,
Ἄλλ' ὄχι ψυχροὺς, ἀπαθεῖς παροδίτας,
Ἄλλ' ὄχι ὡς δούλους τοῦ Τούρκου καὶ σᾶς.

Ὡ αἰσχος! Ἡ στάσις αὐτὴ ἕως πόσε;
Ἐπὶ τὴν μεγάλην σημαίαν ὑμῶν
Πνοὴν ἐλευθέρας ζωῆς ἡμῖν δότε,
Ἡ λόγους θ' ἀκούετε φόγου, κλαυθμόν.

Ὁ Κύπριος ἀρὰ ὡς δούλος ν' ἀσπαίρη
Ἐπ' ἕνα ἢ ἄλλον ἐπλάσθη ζυγόν;
Οὐδὲν εἰς τὰ στήθη γενναῖον νὰ φέρη;
Μεμφίμοιρος μόνον νὰ κλαίῃ σιγῶν;

Ὡ; ἄνθρωποι ζῶντες κ' ἡμεῖς ἄς φανῶμεν
Τοῦ Τούρκου ἀκόμ' ἢ κινὰ μᾶς πατεῖ.
Ἐνόσω ὡς δούλοι μ. ι. ρ. ἰ τῶ τελῶμεν
Ποτὲ καρποφόροι; τὴν γῆν μας ελαστοί

Οὐδ' ἄνθος εὐκλείας ποτὲ θὰ ελαστάνη.
Πνοὴ ἰσβόλος, πνοὴ αὐχμηρὰ
Παντοῦ δυστυχίαν ἔς τὴν γῆν μας θὰ ράνη
Κι' οὐδέποτε ἡμέρα θὰ λάμψη φαιδρά.

Ἡ ἅπανα νῆσος λοιπὸν ἄς φωνάζη
"Δὲν ἔχομεν πλέον γὰρ Τούρκον μυρί."
Τὸ φλέγμα τοῦ Ἄγγλου, ἐλπίς, νὰ ταράξη
Φωνὴ δυστυχούντων καὶ λόγ' ἰσχυροί.

Ὁ θυμὸν δεκάτης καὶ φόρων ζευγίτης,
Ὁ φόρων φορτίον τὸν βίον βαρὺ
Καὶ νῦν ὁσημέραι πτωχεύων πολίτης
Ἄς κρᾶξη "δὲν ἔχω γὰρ Τούρκον μυρί."

Ἐκ φόβου ἴαν ἢ ψυχρᾶς ἀκηδίας
Σιγῶντες πονεῖτε . . . ἐλπίς περιττή . . .

Εἶν' ἄξιον τέκνον τῆς μαύρης δουλείας
Πᾶς ὅστις ἀπόνως τὸν φόρτον κρατεῖ.

Τέλος πάντων κατὰ τὴν προκήρυξιν
τοῦ Ἄρμωστοῦ αἱ συνεδριάσεις τοῦ Νο-
μοθετικοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ συνόδῳ ἀρχον-
ται τὴν προσεγγί Τετάρτην 4 Φεβρουα-
ρίου ἔ. ν. Ἐλπίζομεν, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι
Νομοθέται ἐμελέτησαν, ἐσκέψθησαν, ἡ-
τοιμάσθησαν καὶ ἔχει ἕκαστος πολλὰ νὰ
εἶπῃ καὶ πολλὰ νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ τὴν
ταλαινα Πατρίδα, ἣτις πολλῶν στερεῖ-
ται καὶ κατὰ πολλὰ πάσχει. Τὸ ἐπίσημον
μαγειρεῖον ἡτοίμασε πλείστα ὅσα φαγη-
τά, ἀλλὰ καὶ σεῖς ἡτοιμάσετε τοιαῦτα,
ἐλπίζω δ' ὅτι τὰ ἰδικὰ σας, ἂν δὲν θεω-
ρηθῶν ὡς ἀναγκαῖα πρὸς τροφήν τοῦ λά-
χιστον ἔμωσ θὰ ἐξουδετερώσουν πᾶσαν
ἐναντίαν ἐνέργειαν τῶν ἰδικῶν των. Περὶ
πολλῶν πρόκειται καὶ προσέξατε νὰ μὴ
παρέργωνται αἱ συνεδριάσεις ἄνευ ἀπο-
τελεσμάτων καὶ νὰ λθῶμεν ἔπειτα εἰς θέ-
σιν νὰ σᾶς λέγωμεν «ὠδινεν ὄρος καὶ ἔ-
τεκε μὲν». Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἄλ-
λων ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶνε περὶ Παι-
δείας, περὶ ὑποστηρίξεως τῆς Γεωργίας
διὰ Γεωργικῆς Τραπεζῆς κλ. θεωρῶ κα-
λὸν νὰ βαλῆτε ὑπ' ὄψιν σας καὶ τοῦτο
ὅτι πρέπει νὰ ἐμποδισθῇ αὐτὴ ἡ μεγάλη
εἰσαγωγὴ ξένων ἐτοιμῶν φορεμάτων καὶ
ὑποδημάτων διὰ βαρέος φόρου, πρὸς ἐμ-
ψύχωσιν τῶν ἐντοπίων κατασκευαστῶν
τοιούτων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν μεγα-
λειτέραν μερίδα τῶν ἐν Κύπρῳ τεχνιτῶν,
καὶ οἱ ὅποιοι ὡς ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς ἐτοι-
μῶν περιήλθον εἰς θέσιν δεινῆν. Τοῦτο
πιστεύω δὲν βλάπτει τοὺς ἐμπορευομέ-
νους τὰ τοιαῦτα, διότι ἀντὶ τοιούτων θὰ
εἰσάγουν ὑφάσματα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου οἱ
τεχνίται καταστρέφονται. Τοῦτο ἐγένε-
το καὶ ἐν Ἑλλάδι ὅπου εἶνε πατρικὴ
Κυβέρνησις, διότι διὰ τοιούτων μέσων
καὶ οἱ τεχνίται ἐμψυχοῦνται καὶ αἱ τέ-
χναι προσδεύουν. Πιστεύω, ὅτι τοῦτο
θὰ θεωρηθῇ καὶ ὑφ' ὑμῶν ὡς ἀναγκαῖον
καὶ θὰ τὸ προτείνητε, προσέξατε δὲ καὶ
θὰ ἔχω τὸ βλέμμα μου ἐκεῖ μέσα καὶ
δὲν θὰ σᾶς χαρίζωμαι, μ' ὄλον τὸ σέ-
βας τὸ ἐπίσιον ἔχω πρὸς ὄλους ὑμᾶς.

Μίαν φοράν ἠξιώθημεν νὰ γράψωμεν
μῖαν καλὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ ὅμως ἰδοὺ τὴν ἀναίρουσμεν. Ἐγρά-
ψαμεν εἰς τὸ παρελθόν φύλλον, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις ἀπεφάσισε σύμφωνα μὲ τὰς θε-

λήσεις τῶν Βουλευτῶν τοῦ τόπου νὰ δι-
δῇ τὰ δημόσια ἔργα εἰς μειοδοσίαν, καὶ
ὅμως δὲν εἶνε ἔτσι. Εἶνε νημοσχέδιον
το ἐπίσιον θὰ προταθῇ ὑπὸ τοῦ Κ. Δ. Νι-
κολαΐδου καὶ νὰ συζητηθῇ καὶ ἡμεῖς δὲν
ἐπροσέξαμεν πάνω πάνω νὰ δούμεν τοῦ-
το ἀπὸ τὴν χαρὰν μᾶς καὶ τράκ ἀμέσως
τὸ καθίσταμεν. Τί νὰ σᾶς κάμω ἀδελφέ-
τὰ Ἐγγλεζικά μου εἶνε λίγα. Ἡ Ἐ-
πίσημος Ἐφημερὶς δὲν ἐκδίδεται Ἑλλη-
νιστὶ νὰ μᾶς τὴν στέλλουν νὰ τὰ βλέπω-
μεν καλὰ, διότι οὐδεμία ἐπιστημότης πα-
ρέχεται εἰς τὰ Ἑλληνικά ἐκ μέρους τῆς
Κυβερνήσεως· λοιπὸν ἔγεινε τὸ λάθος καὶ
συγχωρήσατέ μοι, ἀλλὰ τί τάχα; θὰ
κατορθωθῇ τ. ὅτο καὶ θάλλω εἰς θέσιν νὰ
σᾶς τὸ πῶ ἄλλοτε, ὥστε τὸ ἴδιον κάμνει
ἂν σᾶς τῶπα ἀπὸ τῶρα.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἑσπέρας ἐν
τῷ καφενέῳ «Βικτωρία» εἰς Ὁσμὰν
Βέης ταγματάρχης ἄλλοτε, ὡς λέγει ἐν
Τουρκίᾳ καὶ υἱὸς τοῦ Κύπριζλη Μεεμέτ
Πασᾶ, ἀπὸ τῆς ὀγδόης μ. μ. ὥρας μέ-
χρι τῆς 10 ὠμίλησεν εἰς ὠραίαν Γαλ-
λικὴν γλῶσσαν ἐνώπιον πολλοῦ ἀκροα-
τηρίου περὶ τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ
Νηγιλισμοῦ, ἀποδείξας εὐγλωττῶς καὶ
διὰ ζωηρῶν χρωμάτων ὡς πρωταίτιους
τῶν διαφορῶν τούτων λυμεῶνων τῆς ἀν-
θρωπότητος καὶ ἀνατροπέων τῶν καθε-
στῶτων ἐταιριῶν ἐν παντὶ κράτει, τοῦ
Ἰσραηλῆταις, κατορθώσας ὡς εἶπε νὰ ἀ-
νακαλύψῃ πολλὰ τούτων πρακτορεῖα ἐν
Ρωσίᾳ ὅπου ἀκουσίως ἐπὶ πολλὰ ἔτη
διέτριψε συνεπείᾳ πολιτικῶν τῆς Τουρ-
κίας περιπετειῶν ἐν αἷς ἔλαβε, φαίνεται,
μέρος. Ἰσπανεῖται ἡ εὐγλωττία τοῦ
ἀνδρός καὶ ἡ γλωσσομάθειά του.

Καθὰ γράφουσιν ἡμῖν εἰς τὸ χωρίον
Πισσοῦρι τὴν 7 ἰσταμένου σίφων ἐξελθὼν
τῆς θαλάσσης ἐν ἧ πρῶτον ἐσχηματισθῇ,
ἐξερρίξωσε καὶ κατέστρεψε περὶ τὰ 800
δένδρα, χαρουπέας, ἐλαιᾶς κλ. ἐν μικρᾷ
περιφερείᾳ. Ἡ θεὰ τῶν ἐκρίζωθέντων
δένδρων κειμένων ἐν στρώματι τοῦ ἐνὸς
ἐπὶ τοῦ ἄλλου κατὰ γῆς, ἦτο ἀξιοδάκρυ-
τος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὀλίγα τοιαῦτα ἔχομεν νὰ ποῦμεν πρὸς
τὸ παρὲν. Οἱ Ἄγγλοι κατ' αὐτὰς (5
Ἰανουαρ.) ἔκμασαν μίαν μάχην μὲ τοὺς
ἐπαθεῖς τοῦ Μαγδῆ, 23 μίλια μακρὰν

της πόλεως Μετάμνη. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα ὑπὸ τὸν Σίρ Έρβερ Στιούαρτ συνέκειντο ἐκ 1500 ἀνδρῶν, οἱ δὲ ἄραβες ἐξ 9,000. Ἐκ τῶν ὑπαδῶν τοῦ Μαχδὴ ἐφονεύθησαν 800 καὶ ἐτραυματίσθησαν 1000. Ἐκ τῶν ἀγγλῶν ἐφονεύθησαν 65 στρατιῶται καὶ 9 ἀξιωματικοί, καὶ ἐτραυματίσθησαν 85 στρατιῶται καὶ 9 ἀξιωματικοί. Τὰ ἀγγλικά στρατεύματα εἰσῆλθον μετὰ ταῦτο εἰς τὴν Μετάμνη.

— Κατὰ τὴν «Ὀμόνοιαν» Ἀλεξανδρείας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀπένειμεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Σωφρόνιον παράσημον, ὅπερ ἐστάλη ἐσχάτως ἐκ Πετρουπόλεως καὶ ἐνεχειρίσθη τῇ Α. Π. ὑπὸ τοῦ προξένου τῆς Ρωσσίας.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐλητμονήσαμεν νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸν Κον «ἕνα χωρικὸν» δι' ὅσα ἔγραψεν εἰς τὸν ἀριθ. 210 τῆς «Ἀληθείας» κατὰ τῆς «Σάλπιγγος» καὶ πιθανὸν ὅτι ἄνθρωπος νὰ τὸ νομίση ὡς περιφρόνησιν καὶ δὲν εἶνε καλόν δι' αὐτὸ ἀνάγκη νὰ τοῦ ποῦμεν κἄτι.

Ἡλιζες λέγεις Κύριε χωρικὸν νὰ ἴθης σύμμαχον καὶ τὴν «Σάλπιγγα» εἰς ὅσα ἡ «Ἀλήθεια» ἔγραψε περὶ τοῦ νομίσματος τὰ ὅποια συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου μας καὶ ἡ ὑπερβολὴς πολὺ, ἀλλ' ἀπροσδοκῆτως εἶδες ὅτι εἰς τὸν ἀριθ. 39 ἡ «Σάλπιγξ» ἔγραψεν ὅτι «τὰ 9)10 τῶν κατοίκων θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τῆς ὑψώσεως τοῦ νομίσματος τὸ δὲ 1)10 δὲν θὰ ζημιώσῃ μὲν, δὲν θὰ κερδίξῃ ὅμως ὅσα ἤδη κερδίξει» καὶ ἀπόρησας τῇ ἀληθείᾳ.

Πρῶτον λοιπὸν σοὶ ἀπαντῶμεν ὅτι δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃς τὴν ἀπαίτησιν νὰ ἦνε κανονάρχης μας ἡ «Ἀλήθεια», οὕτε ὅτι ὅλοι οἱ δημοσιογράφοι πρέπει νὰ ὦσιν εἰς ὅλα σύμφωνοι καὶ νὰ γράφωσι μετὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Δεύτερον. Ἡ «Σάλπιγξ» κύριε χωρικὸν ἔγραψε κατὰ τῆς βίας αὐτῆς τὴν ἰποικὴν μεταχειρίζεται ἡ Κυβέρνησις πρὸς τὸ νὰ ὑψώσῃ τὸ νόμισμα, πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔγραψεν ἡ «Ἀλήθεια» πρὸς τίνα λοιπὸν σκοπὸν ἔλαβες μόνον τέσσαρας γραμμάς, ἰδέαν, τὴν ὁποίαν, ὡς ἐκεῖ πλησίον ἐλέγομεν καὶ σὺ ἀπεσιώπησας ἀπὸ σκοποῦ βέβαια, ὅτι «δὲν ἔχομεν ἀξίωσιν νὰ παραδεχθῆ τις καὶ πιθανὸν νὰ ἦνε ἐσφαλμένη»; διὰ νὰ ἀποδείξῃς μετὰ τοῦτο ὅτι ἡ «Ἀλήθεια» συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ τόπου καὶ ἡ «Σάλπιγξ» ὄχι;

καλῆ τῶντι καὶ ἀποτελεσματικῆ ἢ μέθοδος καὶ σὲ συγχαίρω πλὴν εἶνε ἀνάγκη εἶναι πρὸς νὰ μάθῃς, ὅτι οὐδεὶς δημοσιογράφος εἶνε τόσο ἀτιμὸς, τόσο ἀνόητος, διὰ νὰ προδῇ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος τοῦ καὶ νὰ μὴ συνηγορῇ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς, ἀλλ' ἕκαστος συνηγορεῖ ὡς οἶδεν· ἄλλος ἐμπαθέστερον, ἄλλος μετριοφρονέστερον καὶ πλαγιῶς καὶ ἄλλος ἀπαθέστερον· καὶ δὲν εἶνε νὰ μίζω ἀνάγκη πολλοῦ νοῦς νὰ νοηθῇ τοῦτο.

Κύριον Δημαρχεῖον. Πρῶτον ἀποπέμψοι τὰ παρὰ τὰς εὐχαριστίας μου, διότι ἤρξισα νὰ διορθώω ὅσα ἡ «Σάλπιγξ» σοὶ ὑποδεικνύει ἄξια διορθώσεως, δεῖτερον ὁμως διαμαρτύρομαι ζωηρῶς διὰ τὴν ἀκρίβειαν σου αὐτὴν τὸ νὰ βλέπῃς ἀπαθῶς μερικὸς δρόμους ὅτι κατήντησαν ἀδιέβατοι καὶ νὰ μὴ τὴν μέλλῃ καθόλου, καὶ τὸν ἀγίνηται τὸ νερόν ἐπὶ τὴν βρῆξ καθ' αὐτὸ δόρυρος, καὶ νὰ μὴ χαπαρίζῃς τίποτε. Γιά πέρασε παρακαλῶ ἀπὸ τὸν δρόμον ὁ ὅποιος εἶνε διπλα τῶν ὁσπητίων τῶν κ. κ. Βέρα καὶ Μεντοβάνη καὶ νὰ δῆς ἐκεῖ τί βρίζεσαι, τί βρώμα, καὶ στάσου ἂν ἀγαπᾷς 10—20 λεπτά ἐκεῖ νὰ μετρήσῃς πόσοι καὶ μάλιστα πόσοι (διότι οἱ ἄνθρωποι κηδοῦν σὰν βάρβαροι ἐκεῖ) κουβαλοῦν ἐς τὰ σπήτια τῶν ἂν ἀρκετὰ μεγάλον πυσὸν ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ χυλάρι; ἢ μήπως ὀνομάζεται ἐκεῖνος ὁ δρόμος «δρόμος τῆς βάπτισμας» ἢ «βρώμος τῆς πετρίτης» καὶ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἦνε τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ ὄνομα; κουστίζεαι ἀκριβῶς τὸ τζιν κίλουδι νὰ βίβῃς ἐκεῖ 5—10 ἀμάρτιας; μὰ σὰς βεβαίῳ τοῦτο δὲν τρώγεται πιά;

Γιὰ τὸ νερόν δὲν σοὺ λέγω τίποτε διότι φοβοῦμαι μήπως θὰ σηκωθοῦν ὅλοι ἐς τὴν κεφαλὴν σου, ὅσοι ἔβαλαν νερόν ἐς τὰ σπήτια τῶν με σωλῆνας λεπτοῦς οἱ ὅποιοι ἐντὸς ὀλίγου θὰ γεμίσουν ἀπὸ βόρβορον, καὶ θὰ ἦνε ἀνάγκη ν' ἀλλαχθῶσι· πίνουν, πίνουν, μὰ πόσον νὰ πιοῦν; ὁ περισσότερος βέβαια μένει μέσα. Γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ σιωπῶ διὰ νὰ μὴ με χαρακτηρήτῃς ὡς δημεγέρτην.

Ταχυδρομικῶς ἐλάβομεν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν. Φίλε Σάλπιγξ.

Πολλάκις ἐν τῷ φύλλῳ σου εἶδον διατριβὰς κατὰ τῶν μέθων καὶ τινῶν ἄλλων ἄπερ λυποῦσαι πολὺ τὸ ὠραῖον φύλλον, ἢ δὲ λύπη αὐτὴ ἀντανικλάται εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀνδράς. Λαμβάνω λοιπὸν τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς περὶ τῶν ἐξῆς, τὰς δ' ἐρωτήσεις μου ταύτας καταχωρίσατε ἂν εὐχρεστήσθε ἑμοῦ μετὰ τῶν ἀπαντήσεών σας.

Παραδέχεσθε ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῶν ταλαιπωριῶν καὶ τῶν θλίψεων, μόνην τὴν καλὴν σύντροφον τῶν θειῶν του, τὴν γυναῖκα ἔχει παρηγορῶν; (Παραδέχομαι). Παραδέχεσθε ὅτι

ἡ γυνὴ εἶνε ἡ ἀνάπαυσις τῶν κόπων τοῦ ἀνθρώπου, εἶνε ἡ ἀλυσὶς τῶν μόχθων του, ἡ ἀνακούφισις τῶν θειῶν του, ἡ ἀφάρσεις τῶν θλίψεων του, ἢ μετρίασις τῶν ταλαιπωριῶν του καὶ πολλὰ καὶ ἢ ἀπχλαγὴ τῶν δυστυχιῶν του; [ἔταν εἶνε τοιαύτη, ναί.] Ἄφου λοιπὸν ἡ γυνὴ εἶνε οὕτω τόσο πολύτιμον πρᾶγμα εἰς τὸν ἄνθρωπον, δὲν πρέπει νὰ τὴν ἔχῃ καὶ στολισμένην πάντοτε διὰ στολισμοῦ μεγάλτερου τοῦ ἰδικοῦ του φανερώων μετὰ τοῦτο ὅτι αὐτὴ τῷ εἶνε πρᾶγμα ἀγαπητὸν, γλυκὺ, λατρευτὸν; πῶς λοιπὸν κατακρίνονται οἱ στολισμοὶ οὗτοι ὑπὸ τινῶν; Δεμησιὸς 17 Ἰανουαρ. 85. *

Ἄπ. Σ. Μὲ κατέφερες νὰ σοῦ πῶ εἰς ὅλα ναί καὶ τώρα τάφερα σκουρα κομμάτι, πλὴν αἰ ὑπερβολαί φίλε μου, κατακρίνονται, αἰ καταστρεπτικαί ὑπερβολαί, τὰς ὁποίας καὶ πᾶσα εὐήγημένη γυνὴ κατακρίνει, καὶ τίποτε περισσότερον.

Φίλε Σάλπιγξ. Παραχωρήσατέ μοι, παρακαλῶ, δικαίωμα ἀπολογίας ἐν τῇ φίλῃ «Σάλπιγγι».

Ἡ «Ἀλήθεια» ἔχει φαίνεται τὴν ἀπαίτησιν ἢ τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀρέσκῃ εἰς πάντας, νὰ ἐπιβάλληται εἰς πάντας καὶ νὰ ἐπαινῆται ὑπὸ πάντων. Τούτου ἐνεκεν εἰάν τις ἐκφράσῃ τι ἀμφιβόλου εὐλαθείας πρὸς αὐτὴν, τῷ ἐπιτίθεται διὰ τοῦ ἀποστομωτέρου τρόπου. Ἡ ἀλήθεια τῶν λέγων μας τούτων θὰ γνωσθῇ εἰς πάντας, εἰάν λάβῃ τὴν καλωσύνην, καθὸ «Ἀλήθεια», νὰ δημοσιεύσῃ τί τὸ μέλος τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου ἐξεφράσθη ἐναντίον τῆς καὶ τῆς ἐτάραξε τόσο τὸν χόλον καίται μὴ συνερίζω μὲν ἢ ἀκόμη αὐτῷ· ἄλλως τὴν παρακαλῶ νὰ εἴπῃ μίαν ἀλήθειαν, προσθέτουσα μετὰ τὸ «κόρκος ἐν λαχάνοις καὶ Σασὺλ ἐν προφήταις» ναί «Ἀλήθεια» ἐν ἐφημερίσει. Ταῦτα παρακαλῶ ὑπ' εὐθύνην μου. Δεμησιὸς 15 Ἰανουαρ. 85. *

Λιμνάτι 27 Δεκεμβρ. 84.

Κύριε σὺ ποῦ γράφεις τὴν «Σάλπιγγα». Εἶνε πολὺς καιρὸς ποῦ μελετῶ νὰ σοῦ γράψω καὶ ἐγὼ κἄτι νῆα τοῦ χωριοῦ μου νὰ συμβουλευτῆς μερικὸς χωριανούς μου, ἀλλὰ δὲν ξεύρω καλὰ νὰ τὰ καταφέρω καὶ ἐφοβούμαι μήπως δὲν τὰ γράψῃς· μὰ τώρα βλέπω ὅτι εἶνε πιά ἀνάγκη νὰ σοῦ γράψω καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τὰ βάλῃς εἰς τὸ φύλλον σου διὰ νὰ μᾶς μάθουν καὶ κείνοι ποῦ δὲν μᾶς ξεύρουν τί κεφάλια ἔχομεν.

Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ ἦλθεν ἡ Ἀγγλία εἰ γείναμεν ὅλοι κόμματα κόμματα· ὁ καθὸ ἕνας θὰ πρᾶξῃ ὅ,τι τοῦ καταβῆ. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς τρισμακάριστης τῆς Τουρτζιάς ποῦ ἦτο ττοπαῦζα, ἕνας ζαπτιὲς με μίαν φωνὴν ἐσύναγε τὸ χωριὸν ὅλον, καὶ ὅτι ἔλεγεν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλοῦς μας νὰ γείνῃ, ἔγινετο ἀμέσως· μὰ τώρα καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ἄρ-

μοστές ἂν ἔλθῃ δὲν δύναται οὔτε τοὺς ἀζά-
δες νὰ συνάξῃ· καὶ ἂν πῆ "τοῦτο καὶ τοῦ-
το νὰ κάμωτε διὰ τὸ καλὸν σας" θὰ τοῦ
ποῦν "ὁ Θεὸς νὰ σ' ἐλεήσῃ καὶ σένα".

Μὲ χίλια θάσσανα τέλος πάντων κατωρ
θώσαμεν νὰ τοὺς συνάξωμεν περίσω νὰ ἀπο-
φασίσουν νὰ κάμουν καὶ τοῦτοι σχολεῖον νὰ
μὴ μᾶς περιπαίξουν τὰ ἄλλα χωρεῖα. Δὲ
σκαλον διωρίσαμεν ἕνα χωριστὸν μας, ὅ ὅ
ποιοι ἐνῶ δὲν ἐλάμβανε τὸν μισθὸν του ἐξῆ
κολούθησεν ὅμως καὶ ἐτελείωσε τὸ ἔτος καὶ
ἔπαυσεν. Ἀφοῦ ἔκλεισε τὸ σχολεῖον ἦναγ
κάσθημεν νὰ προσκαλέσωμεν τοὺς χωριανούς
νὰ σκεφθῶμεν τί νὰ κάμωμεν διὰ νὰ πληρω-
θῇ ὁ διδάσκαλος καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ
σχολεῖον ἦλθαν ὅλοι ὅι. ἀπ' αὐτοὺς ὅλοι
ἐδέχθησαν νὰ πληρώσουν· οἱ ἄλλοι ὅμως,
τοὺς ἐρωτᾷ ἡ Ἐφορία πότε νὰ πληρώσουν
τὴν συνδρομὴν των, ἄλλος λέγει "ἐμὲ τὸ
παιδί μου ἔχασε τὸ καλαμάρι του στὸ σχο-
λεῖον καὶ δὲν δίδω πεντάρην." ἄλλος "τὰ
χαλούμια ἔχουν 4 ριάλια ἢ ὅκ'· ἐγὼ θὰ ἄ-
γοράσω χίλιες κουδέλλαις νὰ ταῖς ἐλέπη τὸ
παιδί μου· εἶντα νὰ καταλάβω ἡ γὼ πεῦ
τὰ γραμμάτια." ἄλλος "ἐμὲ τὸ παιδί μου
εἶνε τώρα τόσος καιρὸς ποῦ διαβάζει καὶ
ἔναν ψιλτήριν ποῦν ἄνθος τῶν γραμματίων,
γιὰ Ἀπόστολον δὲν τοῦ ἀκουσα νὰ πῆ ἔς
τὴν Ἐκκλησίαν". "Μὰ καλῶ—τοῦ λέγει
ἡ Ἐφορία—τὸ παιδί σου Γραμματικὴν μαν-
θάνει, Γεωγραφίαν, Ἀριθμητικὴν καὶ τέ-
τοια". "Μὰ τί—λέγει—ἐγὼ Δεσπότην ἐν
νὰ τὸν κάμω, ἢ δάσκαλον;" τέτοια ἀνόητα
λόγια ἀκούομεν ἀπὸ μερικοὺς καὶ ἀκόμη χει-
ρότερα τὰ ὅποια εἶνε ἐντροπὴ νὰ γραψωμεν
κατὰ τὸ παρόν. Μὲ χίλιους λοιπὸν τρό-
πους κατωρθώσαμεν ν' ἀνοίξωμεν καὶ φέτος
τὸ σχολεῖον, ἀλλὰ οἱ περισσώτεροι οἱ ὅποιοι
εἶνε ἐξ ἐκείνων ποῦ ἀνέφερα [παρὰ πάνω στέλ-
λου ἀλλοῦ τὰ παιδιὰ τους διὰ νὰ μάθουν
ψαλτῆρι· καὶ ὁκτώηχον. Συμβούλευσέ τους
λοιπὸν φίλε μου καὶ; σὺ ἴσως καταλάβουν
τὴν ἀνοησίαν των.

ὁ φίλος σου.

Σ. Σ.—Σ' τοῦ κουφοῦ τὴν πύρταν ὅσον
θέλεις θρόντα φίλε μου. Τὰ κεφάλια τῶν
εἶνε τόσον μεγάλα ποῦ δὲν τὰ χωρεῖ ἡ κεφα-
λή των. Ἀναίσθητοι ἔζησαν ἐκεῖνοι καὶ
ἀναίσθητα θέλουν νὰ ζήσουν καὶ τὰ παι-
διὰ των· δὲν ξέρουν ὅμως ὅτι οἱ καιροὶ ἤλ-
λαξαν, καὶ ὅτι τὰ παιδιὰ των ἂν μείνουν
στραβὰ καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, θὰ σκορπίσουν εὐ-
κολὰ ὅσα ἐκεῖνοι συνήθρισαν, καὶ θὰ περι-
φέρωντα· δοῦλοι καὶ ἐργᾶται, καὶ νὰ τοὺς
ἀναθεματίζουν ἐνόσω ζοῦν. Τοῦτο, ἡ χον-
δρὴ κεφαλὴ πολλῶν χωρικῶν μας δὲν τὸ
χωρεῖ, ἀλλ' ἐλπίζομεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον
νὰ τοὺς κάμωμεν νὰ τὸ χωρήσῃ.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς δυστυχούς ἀλλ'
εὐγενούς ΚΟΚΩΝΑΣ ΓΑΓΕΤΤΗ.
συμβάντι κατὰ τὴν 6]18 τρέχοντος.

Ποιὸ πλάσμα εἶν αὐτὸ ἐδῶ
μέτ' τὸ Νοσοκομεῖο
π' ἀπέθανε σὲ μιὰ στρωμνὴ
πὸ χόρτα γεμισμένη;
βλέπεις τὸ πρόσωπον αὐτοῦ;
σοῦ δείχνει μεγαλεῖο
ἢν ἡ Κοκῶνα ἢ πτωχὴ
ἢ πρὶν θαυματοζομένη.

Θυμάστέ τὴν σὲ μιὰ φορὰ
πόσον ἦτον ὠραία
πῶς εἶχε πλοῦτη περιστά
καὶ μόνη μέσ' τὴν πόλι
ἐπέρνα σὰν βασίλισσα
ὁπόταν ἦτο νέα
καὶ ὅλοι τὴν ἐθαυμάζονε
μικροὶ, μεγάλοι, ὅλοι;

Θυμάστέ βέβαια αὐτὴν,
ἀλλὰ ποῖος τότε λέγει
ὅτ' ἦν αὐτὴ ἡ εὐμορφὴ
ἢ ἄλλοτε πλοῦσια;
ὁποῖος τὴν βλέπει πᾶραυτα
ἀρχίζει γὰρ νὰ κλαίγῃ
καὶ ἄλλοῦ στρέφει τὸ πρόσωπον
ἂν ἔχ' εὐαισθησία.

Πολλοὶ τὴν κατακρίνουσι
καὶ ἴδ' "καλὰ νὰ πάθῃ
ἀφοῦ ὄπερασε τρελλή
ἔς τὸν βίον τῆς ἐκείνης
καὶ ἀπέθανε τότε ἐδῶ
γεμάτη ἀπὸ πάθη"
φαίνεται μόνον εἰς αὐτοὺς
ὑπάρχει σωφροσύνη!

Ἀπέθανεν! ἢ δυστυχὴς
γυμνὴ, ἢ πρὶν πλοῦσια·
ἀπέθανεν! ἢ εὐγενὴς
τὸ γένος καὶ τοὺς τρόπους,
ἀπέθανε! καὶ ἐγένεν
ἴσως αὐτὴ θυσία. . . .
πλὴν εὐγενὴς, ἢ περήφανος,
ἐφέθ' εἰς τοὺς ἀνθρώπους!

Δὲν ξέρουν πῶς ἦν ἄδικον
πολλοὶ νὰ κατακρίνουν
ἐν πλάσμα ποῦ ἀπέθανεν
ἴσως ἀπὸ τὴν πείνα;
ἂν εἶχαν ἐλαττώματα
ἄλλοι, αὐτὰ ἄς κρίνουν
δὲν ἐξετάζω ἡ γὼ κῦτά,
δὲν βλέπω εἰς ἐκεῖνα.

Ἐν μόνον βλέπω, δυστυχὴς
Κοκῶνα, ἕνα μόνον
πῶς εἶχες εὐγενὴ καρδίαν
γεμάτην καλωσύνην
ἂν καὶ ἐπειροῦσες ἄλλοτε
σὲ περασμένον χρόνον
τὰ ρούχ' σου τὰ ἐδίδες
γιὰ ἐλεημοσύνην.

Ἐν δάκρυ χύνω δι' ἐσὲ
πλάσμα βασανισμένο
καὶ ὅσοι γὰρ σὲ ἐντρέπονται
αὐτοὶ ἄς μὴ δακρῦσουν·
καὶ ἐν ἄνθος εἰς τὸ μνήμα σου
τὸ περιφρονημένο
θ' ἀφύσω καὶ οἱ ἐντροπαλοὶ
ἄς μὲ κατηγορήσουν.

Πιστεύω ὅσοι αὐστηρὰ
κρίνουν τοὺς ἴποθαμμένους
δὲν ξέρουν πῶς οἱ ἀνθρώποι
ἔλοι φέρουν μαζύ των
ἐπάνω εἰς τὸν ὄμω των
θρόσάκκουσ κρεμμαμένους·
ἀλλ' εἰς τὸν ὀπισθεν αὐτῶν
ἄς ἴδωσιν οἱ ὀφθαλμοὶ των.

Λευκωσία

E. M.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ. (λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία· μεταξὺ 100 γομκρίων εὐ-
ρίσκονται 5 τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ περιστρέ-
φεται περίξ τῆς μιᾶς τουρκικῆς λίρας·
40 γομ. ἀπὸ 75—00 γρ. 20 γομ.
ἀπὸ 55—75 καὶ 35 γομ. ἀπὸ 40—55
Χαρούπια εἰς τὴν κῦτὴν τιμὴν.

Λευκωσίας (λίρα ἀγγλ. Γρ. 182.)
δ αἶτος τὸ καιλὸν (22 ὀκ.) Γρ. 22—24.
ἢ κρητὴ ,, [16 ὀκ.] 14—15.

Λύσις τοῦ 43 αἰνίγματος.

Νῆ—σο;

Λύσις τοῦ 44.

Γονεύς—Φονεύς

Λύσις τοῦ 45.

Χῆρα—Ἥρα

Λύσις τοῦ ἡ' προβλήματος
Δὲν ὑπῆρχον διόλου χρήματα.

Λυτῆρ ἐκ Λεμησσοῦ ὁ κ. Σ. Λοβαρί-
δης.

Αἰνίγμα 46

Τὰ πρῶτά μου τοῦ Βάκχου
ζητοῦν οἱ Θεασῶται,
Τὸ ὕστερον ζηλοῦσιν
Ἐρμού οἱ ὄπαδοί,
Τὸ ἔλον μου ὑπῆρξε
κοιτίς ἀνδρὸς ὁπότε
Κ' οἱ θῆρες τῆς θαλάσσης
ἦσαν φιλασιδαί.
Τί τοῦτο;

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΟΥΤΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.